

STS de 8 de maig de 2025, recurs 6843/2022

Extinció de responsabilitat disciplinària per la pèrdua de la condició de funcionari de carrera, arxiu del procediment i manca de consideració de l'Administració com a part interessada (accés al text de la sentència)

Un funcionari va ser objecte d'un **procediment disciplinari iniciat el febrer de 2013**, per presumpta falsificació de la comptabilitat d'un centre penitenciari, el qual va quedar **en suspens fins que es va dictar sentència penal, el juliol de 2019**. Posteriorment, **l'Administració afectada va decidir reactivar el procediment** per determinar possibles responsabilitats disciplinàries. **L'octubre de 2020 li va imposar una sanció de suspensió de funcions per 1 any**.

No obstant, en reactivar-se el procediment l'empleat **ja s'havia jubilat de manera voluntària, el gener de 2016**, perdent així la condició de funcionari de carrera.

En primera instància va estimar-se el recurs del funcionari. Es va aplicar l'art. 19.2 del Real Decreto 33/1986, de 10 de enero, por el que se aprueba el Reglamento de Régimen Disciplinario de los Funcionarios de la Administración del Estado, que estableix que si durant la tramitació del procediment es produeix la pèrdua de la condició de funcionari, aquest s'ha de donar per finalitzat, excepte que ho sol·liciti una "part interessada" que desitgi continuar-lo. La sentència va considerar que l'Administració no tenia aquesta condició, ja que no era part en el sentit tècnic, sinó que exercia la potestat sancionadora. Per tant, en va resoldre l'arxiu.

La **qüestió cassacional objecte de resolució és si la Administració**, en tramitar l'expedient disciplinari, **tenia o no la condició de part interessada per sol·licitar la continuïtat del procediment considerant la pèrdua de la condició de funcionari**, en jubilar-se en aquest cas voluntàriament. La clau rau en la interpretació de l'esmentat art. 19.2 del *Real Decreto 33/1986, de 10 de enero*, que regula la finalització del procediment disciplinari en cas de pèrdua de la condició de funcionari durant la tramitació.

El TS assenjala que no es pot considerar que l'Administració que exerceix la potestat sancionadora tingui la condició de "part interessada", atès que aquesta qualificació està limitada als particulars o a tercers que tinguin un interès legítim en promoure la continuïtat del procediment.

Tant la normativa com la jurisprudència indiquen que la pèrdua de la condició de funcionari implica la desaparició de l'interès públic i del vincle jurídic que justifica la continuació de l'expedient sancionador. Per tant, **l'Administració, en exercici de la seva potestat, no pot demanar i promoure la seva continuïtat quan ja no té una relació de servei amb el que havia estat funcionari. Altra qüestió seria que existissin altres interessats que tinguessin aquest interès**.

Per tant, **com a conclusió s'ha de dir que el TS reforça i reitera que la normativa i la jurisprudència coincideixen en què la Administració no ostenta la condició de "part interessada" per instar la continuació d'un expedient disciplinari després que l'empleat hagi perdut condició de funcionari** durant la tramitació, ja que no manté cap interès legítim en la qüestió. La resolució, per tant, desestima la pretensió de l'Administració i confirma la sentència del TSJ d'Andalusia, la qual va resoldre arxivar el procediment disciplinari.